

Για την ψυχή ενός κοινοβουλίου

► Του **ΜΑΝΩΛΗ ΤΑΣΟΓΛΟΥ**,

υποψήφιου με τον ΣΥΡΙΖΑ
Α' Θεσσαλονίκης

ΔΕΝ ΞΕΡΩ ΑΝ έχουν τα κοινοβούλια δική τους ψυχή. Ισως έτσι θα έπρεπε να είναι. Μόλις που τα συνθήματα που φωνάζαμε μπροστά τους όλα τα τελευταία χρόνια μαρτυρούν πόσο άψυχα είναι, πόσο ξένα, πόσο νεκρά...

Η ψυχή ενός κοινοβουλίου θα έπρεπε να χτυπάει εκεί που χτυπάει η καρδιά ενός λαού. Εκεί που καρδιοχτυπάει για την ακρίβεια όλα τα τελευταία χρόνια ένας λαός, ο οποίος καθαιμάσσεται από τα μνημόνια και τη λιτότητα. Εκεί που μερικές φορές αφήνει την τελευταία του πνοή, γιατί αρρωσταίνει και δεν έχει περίθαλψη, χάνει τη δουλειά του και είναι σε απελπισία, χρωστάει και ονειδίζεται, ενώ δεν μπορεί να αντεπεξέλθει. Εκεί που χάνει το σπίτι του σε πλειστηριασμό, εκεί που διώχνει τα παιδιά του στα ξένα.

Οσο με θυμάμαι ασχολούμαι με την πολιτική ως τρόπο οργάνωσης του κοινού μας ζην. Ήδη από μαθητής, την περίοδο της χούντας, εντάχθηκα στην Χριστιανική Δημοκρατία του Νίκου Ψαρούδακη, του γνωστού αγωνιστή, εξόριστου και φυλακισμένου στη χούντα, αλλά και στη δημοκρατία.

ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΦΑΝΤΑΣΤΗΚΑ την πολιτική ως βιτρίνα, ως καριέρα, ως όχημα κοινωνικής αναγνώρισης. Ήρθε όμως η ώρα, καθώς οι συνθήκες βάρυναν και τα πράγματα διαρκώς δυσκολεύουν και πήρα τη μεγάλη απόφαση. Να συμμετέχω στη μεγάλη προσπάθεια της Αριστεράς για ανάταξη της οικονομίας και της γενικής πορείας της χώρας, για να σπωκεί όρθιος αυτός ο λαός, για να παλέψουμε για ισότητα, προκοπή, δικαιοσύνη.

Είμαι γεννημένος Σαλονικιός και γνωρίζω καλά τα σοκάκια και τους ανθρώπους αυτής της πόλης. Αυτούς και θέλω να υπορετήσω, όπως έκανα μέχρι τώρα από το μετερίζι της τοπικής αυτοδιοίκησης. Έχουμε να αγωνιστούμε για το νερό, που είναι δώρο Θεού και

δημόσιο αγαθό. Για μας η ιδιωτικοποίηση του νερού είναι αιτία πολέμου. Έχουμε να αγωνιστούμε για το περιβάλλον της ζωής, για τη διαχείριση και διαλογή των σκουπιδιών στην πηγή τους. Έχουμε να αγωνιστούμε ενάντια στην Ελληνικός Χρυσός Α.Ε., την καταστροφή του περιβάλλοντος, μια καταστροφή που θα πλήξει όλη τη βόρεια Ελλάδα.

ΣΠΟΥΔΑΣΑ ΣΤΗΝ ΞΑΝΘΗ, στο Πολυτεχνείο. Το 1978 άνοιξα το βιβλιοπωλείο «Σοκάκι» στην έρημη τότε παλιά πόλη. Γρήγορα έγινε στέκι ανθρώπων που ψάχνονταν, χριστιανών κυρίων και αντιεξουσιαστών. Το διεθνές αντικαπιταλιστικό και αντιυμβατικό κίνημα επηρέασε βαθιά τη σκέψη και τη δράση μου. Εκφράστηκε και κορυφώθηκε με την πρώτη κατάληψη, πανελλαδικά, το 1979, του Πολυτεχνείου Ξάνθης ενάντια στον νόμο 815. Αμέτρητες προσαγωγές σε δίκες για διάφορους λόγους. Σήμερα που η Παιδεία διαλύεται και καθίσταται υποχείριο οικονομίστικων επιλογών με ξεκάθαρα ταξικά χαρακτηριστικά, με ενδιαφέρει να αγωνιστούμε για μια παιδεία με

νόμιμα, παιδεία ελευθερίας και ανθρωπιάς. Σήκωσα τα μανίκια και δούλεψα όλα τα χρόνια της ζωής μου στη μικρή δική μου επιχείρηση, το κρεοπωλείο. Γνωρίζω από τα μέσα πόσο καταστροφικές είναι οι πολιτικές λιτότητας για την επιχειρηματικότητα και πόσο φρούδες οι ελπίδες για ανάπτυξη, μια άνιση ανάπτυξη, δίχως κοινωνικό κέρδος.

Είμαι χριστιανός και δεν μπορώ παρά να είμαι με την πλευρά του αδικημένου. Δεν μπορώ να ξεχωρίζω ανθρώπους για κανέναν λόγο, σε βάση εθνική, φυλετική ή άλλη. Ιδιαίτερα ανθρώπους που ζουν χρόνια, που γεννήθηκαν εδώ και δεν έχουν άλλη πατρίδα, ή ανθρώπους που η πατρίδα τους φλέγεται από την ιμπεριαλιστική επέκταση της Δύσης και τοπικούς απάνθρωπους εξουσιαστές.

ΕΙΜΑΙ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ μέλος της Κεντρικής Επιτροπής της Χριστιανικής Δημοκρατίας και με την υποψηφιότητά μου στην Α' Θεσσαλονίκης ως συνεργαζόμενου στο ψηφοδέλτιο του ΣΥΡΙΖΑ θέλω να εκφράσω την ανάγκη πλατιάς συνεργασίας, που να διέπεται από

ήθος και κανόνες και να ξεπερνάει κάθε λογής μικροψυχία, υπολογισμούς και μιζέριες. Ο αγώνας μας για την ανατροπή είναι μεγάλος αγώνας. Και θα πρέπει όλοι να υπερβούμε και να υπερβάλουμε εαυτόν. Ως χριστιανοσοσιαλιστής, πάντα πίστευα στην ιδιαίτερη εκείνη πρωική δυναμική που μπορεί να φέρει σε συνάντηση ανθρώπους της πίστης και ανθρώπους της Αριστεράς. Πάντα στήριζα τον διάλογο χριστιανών και αριστερών, όχι τόσο με φόντο την εξουσία, όσο με φόντο κοινούς αγώνες και δημιουργία.

ΠΑΛΕΥΟΥΜΕ για τη νίκη. Τα δύσκολα θα έρθουν μετά. Κι εκεί θα χρειαστούν ανθρώποι με σθένος και σταθερότητα. Ανθρωποί πραγματικά εδραιωμένοι στα λαϊκά κινήματα.

Ος πιστός ακολουθώ τη ρίση του αγίου Σιλουανού: «Τὸν νου σου στον Αδη και μην απελίζεσαι». Ως πολίτης σας καλώ να σπάσουμε τον φόβο και να αγωνιστούμε με σχέδιο, σύνεση, ανιδιοτέλεια και ψυχή.

Χρειάζομαι την ψήφο σας στην Α' Θεσσαλονίκη. Ανήμερα του αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου, στις 25 του Γενάρη, θα γεννηθεί στη χώρα μας η ελπίδα.